Ч. 102 (14.351). Львів, субота 9. травня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов. Конто почт. щадн. 504-060, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. „ Друкарні: 229-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Господарська конференція у Міністерстві Скарбу.

КОМУНІКАТ У.П.Р.

В середу 6. травня ц. р. почалася в Міністерстві Скарбу у Варшаві триденна конференція представників У.П.Р. і наших господарських установ з представниками Міністерства Скарбу в справі найактуальніших болячок нашого господарського життя. Нарада відбувалася під проводом віцепреміера і міністра скарбу **Квятковського**, а брали в ній участь крім віцепреміера ще віцеміністер скарбу **Лехніцький**, директори департаментів, представник державної контролі обезпечень і ПЗВУ та директор державних монополів, а від УПР голова **Василь Мудрий**, члени Президії **Вол. Целевич**, **Ю. Павликовський** та **О. Луцький**, посол **З. Пеленський** і директори: „Зембанку" **В. Сінгалевич** і „Дністра" **Я. Колтунюк.** На конференції обговорено й узгіднено цілий комплекс справ звязаних із нашим економічним життям.

Військове зближення між СССР і балтійськими державами?

РИГА, 7. 8. ПАТ. Як подає литовська преса, шефи ген. штабів Литви та Латвії запросили представників червоної армії познакомитися з військами їхніх держав. Кружляють чутки, немовби на Литву вибиралась ще й окрема большевицька військова делегація, щоб познайомитися з лит. армією та розглянути можливости її реорганізації та розбудови.

НОВЕ УЗБРОЄННЯ ЛИТОВСЬКОЇ АРМІЇ?

РИГА, 8. 5. ПАТ. З Ковна повідомляють, що цього року вправи резервістів будуть переведені на більшу скалю, як дотепер. Додатковий вишкіл перейдуть абсольвенти різних курсів військових шкіл і старшини артилерії та летунства правдоподібно з огляду на засоблення литов. армії у нові типи зброї.

Конфлікт довкруги французької залізниці в Абісинії.

ЛЬОНДОН, 8. 5. Райтер. **Вибух поважний конфлікт між італ. владою і управою залізниці Адіс Абеба — Джібуті в справі транспорту військ та воєнного матеріялу. В урядових кругах Парижа і Риму нема про те ніяких вісток.**

ГРАБІЖІ В ГАРРАРІ.

ДЖІБУТІ, 8. 5. ПАТ. Вістку про заворушення в Гаррарі потверджують; більша частина міста в огні. Напад бандитів на Діредауа відперла франц. залога. Італійці віддалені від Гаррару всего на 15 кільометрів.

ВАШИНГТОН, 8. 5. ПАТ. Америк. журналістку місс Мід найшли; вона здорова.

ІТАЛІЯ НЕ ОРГАНІЗУЄ ТУБИЛЬЧИХ ВІЙСЬК.

ЛЬОНДОН, 8. 5. ПАТ. Італ. амбасада в Льондоні заперечила вістку немовби італ. уряд задумував зорганізувати в Абісинії велику армію з тубильців.

Сальви на повитання неґуса.

КАІРО, 8. 5. ПАТ. Брит. корабель „Ентерпрайс" що везе неґуса з 45 особами почоту приїхав в год. 16. до Порт Саіду. Цілий рух в пристані тоді стримали, скріпили військові стійки коло митної комори. Коли появився „Ентерпрайс", перед яким плило 14 поліційних суден, три британські воєнні кораблі та один французький дали сальву. Залога „Ентерпрайс" уставилася на покладі, щоб відповісти на привіт, неґус також вийшов. З берега товпи приглядалися мовчки, члени італійської кольонії вивісили здовж берега італ. прапори.

ГАЙФА, 8. 5. ПАТ. Влада видала дуже суворі постанови, щоб забезпечити приватний характер побуту неґуса. Журналісти мусіли дати слово чести, що не зближаться до неґуса, заки він приїде до Єрусалиму.

В телеграфічному уряді чекають на неґуса тисячі телеграмів з різних кінців світу.

ЄРУСАЛИМ, 8. 5. ПАТ. Сьогодні в 16. год. приїде залізницею з Гайфи неґус.

Британський квестіонар для Німеччини.

БЕРЛІН, 8. 5. ПАТ. Вчора передполуднем англійський амбасадор сер Філіпс доручив мін. Нойратові текст брит. квестіонаря; його зміст тримають в тайні. Припускають, що є це дипльоматичний документ загального змісту; про Надренію не згадує, про Австрію поверховно.

Перегони у збоєннях мусять покінчитися війною.

ВАШИНГТОН, 8. 5. ПАТ. Підчас дискусії над буджетом маринарки сен. Най заявив м. ін.: „Перегони у збоєннях мусять покінчитися війною. У нас багато говорять про війну з Японією, кілька разів предкладають буджет оборони держави. Тимчасом панування військових чинників було б вже давно в Японії покінчилося, нашоб не підтримували їх наші збоєння."

РЕКОРДОВИЙ ВОЄННИЙ БУДЖЕТ.

ВАШИНГТОН, 8. 5. ПАТ. Сенат затвердив зміни до буджету департаменту війни, ухвалені палатою послів

І АРҐЕНТИНА ЗБРОЇТЬСЯ.

БУЕНОС АЙРЕС, 8. 5. ПАТ. Отвираючи сесію парляменту, президент Арґентини виголосив промову, у якій м. ін. домагався кредитів на дозброєння та на будову корабельних варстатів.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

З ПЕРЕХРЕСТЯ польсько-української боротьби.

На маргінесі історії тернопільської гімназії.

Перед світовою війною вийшла в 1907 р. накладом Статистичного Бюра Краєвого Виділу у Львові велика публікація колишнього професора львівського університету д-ра Йосифа Бузека про віроісповідні і національні відносини в Галичині на основі вислідів перепису людности з 31. грудня 1900 р. До публікації долучено дві великі мапи — віроісповідну і національну, — де окремими барвами означено віроісповідний і національний стан кожної адміністраційної громади. Вже перший погляд на ці обі мапи вказує на прямі шлях польської історичної експанзії на українські землі, який сьогодні йде здовж залізничого шляху Перемишль-Львів-Тернопіль з окремим відхилом з Перемишля на Хирів-Самбір-Рудки до Львова, що вже здавен-давна був головним осередком польської кольонізації. Другим місцем польської національної експанзії стало північне Поділля (повіти Тернопіль, Теребовля, Скалат і Збараж) з прямим продовженям на схід до Києва через Проскурів-Бар-Винницю-Білу Церкву, що його нині відома большевицька політика здебільша вже зліквідувала. На північ і південь згаданого шляху є у Східній Галичині чиста або мало перемішана українська національна територія, яку щойно в останніх часах теперішня Польща хоче зробити національною мозаїкою. На цікаві і для нас дуже повчальні перемінни в національній структурі Східної Галичини вказував перед війною пок. д-р Вол. Охримович, а сьогодні робить це доцент краківського університету д-р Вол. Кубійович у своїх дослідах з поля національної статистики.

На жаль, вислідами цих дослідів у нас за мало інтересувалися. Зокрема не було у наших практичних діячів достаточного розуміння великого для нас значіння призбручанської полоси з її тернопільським бастіоном, на які вже здавна звернули поляки свою увагу. Церковно-національна політика львівських римо-кат. архієпископів пок. Більчевського й теперішнього Твардовського з будовою нових численних костелів та оснуванням нових парохій, що множаться щорічно у значному числі, діяльність польського Товариства Школи Людової і повставших недавно кураторій будови польських людових домів (до речі — головно з публичних, передовсім комунальних фондів і звичайно під проводом старостів) і то навіть у громадах з малесенькою жменькою латинників, врешті знана земельна політика польських урядових і громадських чинників змірюють ясно й послідовно до цього, щоб над Збручем поставити польську національну перегороду.

Мета цих заходів відома. Роблять це нині з цією самою цілью й большевики, виселюючи наших людей населення з призбручанської полоси для примішення там московських кольоністів. Збруч став перехрестям чи передпіллям не тільки польсько-української національної боротьби але й теж боротьби двох сумежних держав, а на

віть і двох поборюючих себе безпощадно світів — монголо-азійського, себто большевицького й европейського.

Познанські поляки з часів пруської займанщини досвідчили на собі фізикальне право — ешер Друк махт ден Відердрук — і гідно та остаточно з успіхом протиставилися німецькому наступові. Це було й у нас в Галичині для відпору польського наступу. Перші клітини національного самопізнання й організації повстали на наших західніх окраїнах над Сяном в Перемишлі вже в другій декаді 19 ст. й там рівнож уперше з наших провінціяльних осередків пішла наша новочасна організація й оборона. Хронольогічно опісля друге місце у цьому заняв Тернопіль — дві полоси, найбільше загрожені польською експанзією.

На Сян бє безпосередньо й безнастанно зі заходу сусідня польська національна стихія, на Серет і Збруч йде вже пляново зорганізований польський наступ. Природно, що якраз тут вже давно пішла і з нашого боку пляново оборона. Тут зродилася й на селі дуже активна національна свідомість, що давніше не допустила у себе москвофільської язви, а сьогодні не допускає комунізму. З цього огляду є нині галицьке Поділля найчистішою полосою з усіх українських земель.

В починах нашої сучасної національної організації Тернопіль був першим подільським містом, що створив у себе осідки нашої культурно-освітньої, шкільної, товариської — опісля й економічної праці. Тернопільська гімназія славилася тим у противенстві до Перемишля, а навіть Львова, що була виключним огнищем української національної свідомости, яка не допустила зовсім до молоді сильної колись москвофільської течії. З мурів цієї гімназії вийшла довга низка наших учених, діячів і провідників. Згадати хочби відомі імена трьох учених европейської слави — пок. д-ра І. Пулюя і живучого д-ра І. Горбачевського та пок. д-ра Ст. Дністрянського, основника і ред. „Діла“ пок. Вол. Барвінського та його брата діяча і політика, заслуженого для організації Тернопільщини, пок. Ол. Барвінського, діячів і політиків пок. д-ра Евгена Олесницького і пок. д-ра Евгена Левицького, економічного діяча пок. о. Северина Борачка, епископа д-ра Гр. Хомишина, сенатора д-ра А. Горбачевського, просвітянських діячів пок. Івана Кивелюка і пок. Мих. Галушинського, епископа Накиту Будку і чимало молодших, що добре заслужилися для українського народу.

Польська організаційна праця у подільському селі в довоєнних часах розпочалася дещо пізніше від нашої і від нас взяла вона взірець. Йшла вона головно в Т. Ш. Л. (Товариство Школи Людової), а головними діячами були проф. Ян Заморський, проф. Стан. Сроковський та покійний посол Раймунд Шмідт і суддя Ференц. В Тернополі повстав і головний вшехпольський бастіон з політичними впливами на значні простори Поділля. Вшехпольські впливи є тут дуже замітні ще й сьогодні й вони є рішальні у протиукраїнському наставленні місцевого польського громадянства. Ніде у Східній Галичині не слідно такої національної боротьби, як саме на Поділлі, де була й найсильніша польська кольонізація у повоєнних часах.

Тернопільська гімназія за Австрії мала завжди великий відсоток української молоді, тому й не диво, що місцеве українське громадянство робило здавна заходи для оснування у Тернополі української хлопячої державної гімназії. Основано її щойно в 1898 р. і вона проіснувала до вересня 1930 р., коли її розвязано розпорядком міністра віроісповідань і освіти, буцім тому, що дехто з молоді був вмішаний у саботажі. Це підозріння показалося цілковито неоправдане. Арештовано вправді декого з учнів, яких небавком випущено на волю, бо не було за ними ніякої вини, а проти трьох відбулася карна розправа перед тернопільським трибуналом суду присяглих. Як оборонець у цьому процесі мав я нагоду запізнатися докладно з цілим процесовим матеріялом і можу ствердити, що у цьому випадку і у всіх інших, що відносилися до учнів тернопільської української державної гімназії, усі підозріння у саботажах були цілковито безпідставні. Проголошено вирок, яким унезвинили всіх трьох обвинувачених, але розвязаної гімназії таки досі не реактивовано. На її місце отворено негайно у тому самому державному будинку, збудованому за Австрії спеціяльно для української гімназії, польську державну дівочу гімназію, четверту з черги попри три істнуючі польські державні хлопячі гімназії.

Перший голос за розвязанням української державної гімназії упав на вшехпольському вічу у Тернополі в серпні 1930 р. у формі окремої резолюції. До кількох тижнів цей заклик справді виконано і 540 учнів опинилося поза шкільними мурами, з яких більшість гімназії вже не скінчила й стала пригожим матеріялом для націоналістичної пропаганди. Потерпів і численний учительський збір, якого членів крім чотирьох передчасно спенсіоновано. Одним почерком пера зліквідовано гімназію, що проіснувала 32 роки та була чинна навіть за російської окупації і з якої мурів вийшли цілі сотні заслужених громадян.

Нині на території тернопільського воєвідства з абсолютною більшістю українського населення, національно свідомого й активного, є тринацять польських державних гімназій, з чого у Тернополі 4, переважно коедукаційні — у менших містах — або хлопячі, а тільки одна дівоча. Крім цього є три польські приватні коедукаційні гімназії з правами публичних шкіл, що удержуються переважно з публичних комунальних фондів (Борщів, Перемишляни і Радехів). Нема лишень ніодної української державної гімназії, а три приватні українські коедукаційні гімназії Рідної Школи (Тернопіль, Золочів і Чортків) з неповними правами удержуються виключно власними засобами.

В 1921 р. основано у Тернополі дівочу гімназію Р. Ш. клясичного типу, що його в 1926 р. змінено на гуманістичний, де на весні 1929 р. відбувся перший іспит зрілости. Концесіонарем гімназії є місцевий кружок Рідної Школи і він по розвязанні державної хлопячої гімназії поробив заходи на переміну дівочої гімназії на коедукаційну. Кураторія Л. Ш. О. рескриптом з 27. серпня 1931 Ч. II—8555/31 дала дозвіл на коедукацію у трьох найнижчих клясах, з тим, що кожного чергового року ліквідовано одну найнижчу дівочу клясу в користь коедукаційної. Нині гімназія має 6 кляс в осьми відділах, у чому кляси I—III є зорганізовані на осн. нового устрою, кляси VI—VIII на осн. давнього гуманістичного типу, а усі кляси, крім теперішньої осьмої, є коедукаційні.

Фреквенція в р. шк. 1935/36 є така: а) новий тип: I кл. 27 хл. і 25 дівчат, II кл. у двох відділах 47 хл. і 28 д. і III кл. 29 хл. і 16 д.; б) давний гуманістичний тип: VI кл. у двох відділах 28 хл. і 26 д., VII кл. 17 хл. і 6 д. і VIII кл. 10 дівчат — разом 148 хлопців і 111 дівчат, по народности усі українці.

Учительський збір гімназії складається з управителя і 11 учительських сил власних і 2 доходячих з державних гімназій, зі шкільного лікаря і шкільної лікарки. Учительський збір має повні законом вимагані науково-педагогічні кваліфікації крім двох жіночих сил, що учать на підставі дозволу на навчання.

Гімназія міститься в обширній домівці укр. бурси ім. Качали, окремо адаптованій для шкільних цілей. Має бібліотеку для учителів з 779 творів і окрему для учнів з 1189 творів (українських, польських і німецьких). Має кабінети: 1) історично-географічний, що числить 406 позицій інвентаря, 2) природничий з біольогічною робітнею (846 поз.) і 3) фізикальний з фізикально-хемічною робітнею (227 поз.). Окремо є робітня для практичних занять (198 поз.) і гімнастична саля. Згадані кабінети мають свої окремі фахові бібліотеки.

Більшість молоді походить з Тернополя і тернопільського повіту, меншість зі сумежних повітів; є теж кількох учнів з Волині. Більшість молоді селянські діти. При школі є батьківський кружок. Школа є самовистарчальна завдяки голодовим платням учительського збору. Пересічна шкільна оплата виносить 16 зол. місячно — отже річно 160 зол., коли в державних гімназіях нормальна річна оплата виносить 220 зол.

Гімназію щорічно візитують шкільні візитатори Л. Ш. О. (тепер візитатор п. Залеський) і вона має права державних шкіл — неповні, типу б). Фреквенція учнів зростає щорічно; в р. шк. 1934-35 було 218, а р. шк. 1935-36 — 259 учнів і учениць.

У січні ц. р. управа кружка Р. Ш. у Тернополі внесла умотивовану петицію до міністерства віроісповідань і освіти на руки голови УПР пос. Вас. Мудрого (колишнього абсольвента розвязаної тернопільської гімназії) в справі удержавнення згаданої гімназії, наводжуючи мотиви, які подав я вище. Петиція була розглядана на раді міністрів, а окремо це обговорили II пп. посли Мудрий і Кузьмович на конференції з міністром п. Свентославським. Пішла поголоска, що уряд утворить у Тернополі з початком шк. р. 1936-37 повну українську хлопячу гімназію, до якої малиб перейти усі учні теперішньої гімназії Р. Ш. і значне число учительського збору. Учениці малиб перейти до місцевої польської державної дівочої гімназії за зложенням вступного іспиту.

Одначе Львівська Кураторія ставить справу зовсім інакше. В пятницю 24. квітня ц. р. приїхав до Тернополя куратор п. Гадомський з візитатором п. Залеським. Відбувши візитацію двох кляс і коротку розмову з директором гімн. п. Ом. Бачинським, запросили президію кружка Р. Ш. на конференцію. Відбулася вона в кабінеті директора III гімн. п. Лещинського у приявні пп.: кур. Гадомського, віз. Залеського, дир. Бачинського, дир. Лещинського і президії кружка Р. Ш. проф. Іл. Бриковича та проф. II. Дякова. Кур. Гадомський поставив справу так, що на його думку не може бути й мови про те, щоб у Тернополі повстала самостійна українська держ. гімназія, а можуть бути паралельні українські відділи при III. польській держ. хлоп. гімназії (давнішій реальній школі) під управою директора цієї гімназії, при чому учні гімназії Р. Ш. мусілиб здавати вступний іспит. У довшій дискусії голова кружка проф. Брикович заявив, що місцеве українське громадянство і сам кружок Р. Ш. не згодяться на таку розвязку, жадаючи, як і у петиції, утворення самостійної української держ. гімназії, що буде реактивуванням гімназії, розвязаної в 1930 р.; інакше шкода дальших балачок. На цьому конференцію і закінчено.

Отже справи досі не вирішено. Як виходить, становище центрального уряду і львівської Кураторії є відмінне. Українське громадянство в краю уважає справу реактивування української держ. гімназії у Тернополі за загально національну і так теж трактує її Укр. Парл. Репрезентація. Оскільки знаю, тернопільський воєвода п. Дзевалтовський-Гінтовт до нашої петиції має ставитися позитивно.

А покищо на тернопільському відтинку все по старому.

Д-р Степан Баран.

Літературна нагорода за 1936 рік.

Комунікат Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка.

I.

Рада Т-ва Письменників і Журналістів ім. Ів. Франка на своїм засіданні дня 2. травня ц. р. вирішила роздати, як у минулих роках, так і в черговім 1936 році, літературну нагороду за найкращі твори, видруковані в тім році окремою книжкою на західно-українських землях і на еміграції.

Гроші, що залишилися з невичерпаного в цілості фонду літературної нагороди за 1935 рік, призначило Т-во на окремий конкурс драматичних творів, який вже розписаний. Щоб зібрати фонди на літературну нагороду за 1936 рік, Т-во приступає до збірки жертв серед Українського Громадянства та Установ. Рада Т-ва надіється, що Українське Громадянство та Установи, у повнім зрозумінні ваги літературних нагород для української культури, піддержать Т-во у його змаганнях щедрими жертвами, які дозволять збільшити цього року грошеві премії для нагороджених творів.

Жертви просимо слати на адресу: Центробанк, Львів, вул. 3. Мая 15. із зазначенням „Літературний Фонд 1935“. Спис жертв буде проголошений у щоденній пресі.

II.

Рівночасно Рада Т-ва повідомляє авторів, які хотять взяти участь у драматичнім конкурсі ТОПІЖ-у в 1936 році, що машинописи творів на конкурс треба надсилати до Т-ва означені довільною девізою. Рівночасно у замкненій коперті, означеній тою самою девізою, треба подати прізвище автора і його адресу.

За Раду Т-ва:

Ром. Купчинський, голова. Василь Софронів-Левицький, референт літ. нагород.

КОЛХОЗНЕ КОЗАЦТВО.

21. квітня оголошено постанову московського уряду про скасування обмежень щодо служби козаків в совітській армії. Разом з тим Північно-Кавказьку дивізію перейменовано в Терсько-Ставропольську козацьку дивізію. Всі ескадрони інших національностей з неї виділено і з них утворено окрему бриґаду. Кавалерійські дивізії, що рекрутуються з населення Дону, Терека, Кубані і Ставропільщини перейменовано у відповідні козацькі частини, при чім кадрові і територіяльні частини мають доповнювати виключно з цих країв.

Ці розпорядки, що міняють справді дуже мало в дійсні відносини, не є ніякою несподіванкою. Після вожения козаків на показ, навіть до Парижа, після того, як незвичайно ласкаво приймав козацьких „представників" сам „улюблений" Сталін, було очевидно, що московський уряд готує чергову демагогічну комедію. Цілий совітський театральний апарат працює гарячково, намагаючись роздувати звичайний по суті бюрократичний указ до розмірів поважної військової реформи та значної соціяльно-політичної, а передусім національно-московської події. Большевицькі театральні ефекти ті самі і при зїзді комбайнерів, і при зїзді стахановців, і при конґресі комсомолу, і при спробі використати козаків для цілей московського уряду: Приняття у Сталіна, пресова кампанія, словесна повінь на численних зборах, численні листи до „улюбленого" Сталіна з палкими висловами „вдячности і відданости", з обіцянками виконати і перевиконати, і погрозами на адресу ворогів Москви...

А поза тим варто придивитися уважніше, що криється цього разу за нудною большевицькою парадою. За нею криється страх перед війною, намагання змобілізувати чимскорше всі сили московського шовінізму, використати сили і засоби поневоленого населення для здійснення цілей московської експанзії. „Правда" з 22. IV. 1936. пише, що постанова про скасування обмежень для козаків щодо служби в армії свідчить про „відданість козацтва совітській владі". Інших доказів цеї „відданости" часопис цей не наводить; та і знайти їх поза вимушеними терором заявами вірнопідданства неможливо. До останнього часу населення козацьких країв, а спеціяльно Кубані, було після України найгірше переслідуване. Ледви два роки тому цілі козацькі села знищили карними відділами ГПУ за опір при стаганні збіжа, одної осени заслали понад 50.000 на північ, цілі станиці вилюднене на Північнім Кавказі голодом, що лютував там ще менше, ніж на Україні. І це все козаки малиб вже забути і несподівано перейнятись відданістю Москві? Цьому мабуть і самий Кремль не вірить.

У листі козаків Тихоріцького району до Сталіна на доказ їх найбільшої відданости московському урядові наводять той факт, що протягом останнього чвертьріччя минулого року та першого цього року розійшлося в районі 3429 примірників книжки („Питання ленінізму"). Цей дотеп гідний справді листа запорожців до султана. Не гірше й таке речення: „Ми ні на хвилину не забудемо твоїх пророцьких слів промовлених до Рой Говарда про небезпеку війни з боку японських імперіялістів та німецьких фашистів... Ми готові на твій перший заклик скочити на бойових, козацьких, колхозних коней (що ледви тримаються на ногах. — М. Д.) і боронити свою соціялістичну батьківщину..." „Що хвилини готові ми замінити комбайни і трактори на танки, опанцирені потяги, літаки". („Ізв." 26. IV. 1936.) На іншім місці проголошується: „Дух козаків такий, що хоч зараз у бій... Нема сумніву, що коли вибухне війна, то козацькі дивізії будуть в перших лавах робітничо-селянської армії".

Це накопичення мілітаристичної демагогії дає змогу дуже легко вгадати, де властиво пса закопано. Приблизно три місяці тому ті самі листи і ті самі войовничі заяви послали до Сталіна з Бурято-Монгольської автономної Республики, якій хоч не цілком подарували примусове постачання засобів поживи, як у Далеко-Східнім краю, але у всякому разі зробили дуже поважні полекші. Служба-ж в московській армії, до якої тепер допускають козаків у повнім обсязі без порівнання поплатніша, ніж плекання худоби, чи яка інша робота в колхозах. За це варт писати листи до Сталіна та уряджувати інші демонстрації вірнопідданства.

Настрашений небезпекою війни московський уряд поспішає з полекшеннями всюди, де загрожує найбільша небезпека в середині держави. А привичне до воєнної роботи козацтво може бути дуже поважною загрозою для московського уряду в часі війни; тому московські можновладці поспішають купити його, може в останній хвилині, гадаючи, що в армії козацтво під доглядом полкових шпиків буде безпечніше, ніж у запіллі. Ціна московських трицяти срібних справді дуже невелика, а більше дати Москва не може, бо навіть порушити колхозне кріпацтво козаків з огляду на стан цілої держави не насмілюється. А коли в Москві сподіваються, що козаки, які іншого кріпацтва не знали, не скористають з війни, щоб колхозне кріпацтво скасувати скинувши владу московського уряду, то там очевидно дуже помиляються.

Так само помиляється московський уряд сподіваючись защепити донським козакам московський шовінізм, замкнувши їх до спільних військових частин разом з українцями кубанцями. Москву знають добре всі козаки і українські і неукраїнські. „Колхозне козацтво" не піде Москві легко.

М. Данько.

Страшні помилки большевицьких лікарів.

Дня 4. травня ц. р. комісаріят охорони здоровля скликав спеціяльне засідання, щоб обговорити засоби боротьби з застрашаючим числом лікарських помилок у клініках і московських шпиталях. Час від часу московська преса подає нечувані просто випадки лихого розпізнання недуги. І так нпр. лікар ставить діягнову на тиф, тоді, як це є звичайне заказження після пологів. Ще страшніші речі діються з уживанням невідповідних лікарств. Лікарі московських клінік відсилають тяжко недужих, забезпечуючись перед відповідальністю, письменними освідченнями свояків, що це діється на їх бажання. „Правда" пише, що на цьому засіданні говорили про дуже низький рівень знання у лікарів, про півальфабетизм фармацевтів, про лихе опакування лікарств і т. п. не згадуючи вже про умовини праці в московських клініках. „Правда" пише, що один лікар приймає 89 недужих денно, ходу недуги не записують і недужий ніколи не залишається під опікою одного лікаря.

Влада Танжеру.

ТАНЖЕР. 8. 5. ПАТ. Законодатна влада Танжеру вибрала на 3 роки нову управу танжерської смуги: головою буде еспанець, заступниками — француз, італієць та англієць. (Місто Танжер з околицею є — з огляду на важне положення над Гібральтарським проливом, зневтралізоване: управляє ним адміністрація, зложена з представників заінтересованих держав).

о. О. ПРИСТАЙ. 18

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Наші закарпатські (мадярські) земляки вповні заслугували на те, щоб їх любити, як себе самого. Це були надзвичайно побожні люди, що у своїх серцях зберігали щиру й правдиву віру в Бога. Своєю побожністю нагадували ірляндців. Цей нарід зразково виконував християнсько-католицькі обовязки. У неділю ірляндський католик, старий чи молодий, бідний чи багатий, кожний спішив до своєї церкви. Священик був в ірляндців слугою Бога не лише в церкві, але і всюди поза нею. Ірляндська дитина, зустрінувши священика, здоровила його чемно, без огляду на те, чи це католицький, протестантський, чи інший душпастир. Вона, як тільки побачила в нього білий обойчик, вже знала, що це панотець. А йому слід уклонитися і сказати популярне в Америці поздоровлення „гало!"*). Справді приємно було дивитися, як ірляндці горнулися до свого костела. Йшли до нього пішки, а заможні приїзджали autами. А всі мали під пахою або в руці молитовник.

Ось так, їхав я до Риму, а завернув на Крим... Почав про мадярських русинів, а вони пригадали мені ірляндців. Отже наші закарпатські русини були дуже релігійні. Це потверджує між іншим також той факт, що їх 60 родин спромоглося на власну церковцю. Парохові платили 170 долярів на місяць, накладали на себе добровільний податок по три доляри місячно від родини.

Галицькі лемки хоч побожні, не дорівнювали закарпатським братам. Майже кожний мадярський русин умів читати друковане слово й уважав собі за велику честь, якщо мав у своїй хаті мукачівський Зборник. Його тримав він на почеснім місці у шафці, дбав про нього й засіди брав його зі собою до церкви. В угроруських церквах увесь нарід співав утреню. Кантор мусів добре пильнувати, щоб не дай Боже, „не захабив" утрені, вечірні або Служби Божої. Бо була там повна церква цензорів.

Закарпатські русини не мали нахилу до хорового (гармонійного) співу. Вони радше співали всі разом без ріжниці, хто яким голосом. Для своїх панотців були дуже прихильні, щирі й покірливі. Пристрасно любили свою церкву й обряд, що були для них одиноким рятунком проти винародовлення і мадяризації. Таксамо дбали засвою школу й рідну мову.

Наші еміґранти зі Закарпаття були також добре зорганізовані. Їх допомогова організація „Соединеніє" згуртувала біля себе понад сто тисяч дійсних членів, а її маєток (в готівці, в каменицях та у цінних паперах) перевищав міліон долярів. Закарпатські брати ділами доказували свій поступ, тоді як галичани тільки хвалилися ним на словах.

Але цей справді дуже добрий наш нарід із Закарпаття обступили з усіх боків, мов хижі вовки, ріжного роду „приятелі". З них кожний на свій лад „спасав" його і „рятував" від загибелі. Царський уряд не жалував грошей і сипав їх щедро цілими жменями на поширення московського православія між мадярськими русинами. Однак самі рублі не могли багато зробити. Для пропаганди цареславної схизми треба було порядних „пискачів", не знад Волги, а таки самих закарпатських ренеґатів. Ці світські пропаґатори цареславія, хоч казали собі здорово платити рублями за свою працю, проте не могли виказатися великими успіхами. Але в кожному разі розеднували людей.

Найбільшу шкоду приносило своїй церкві й власному народові саме угроруське священство. Зараз по приїзді новоіменованого єпископа С. Ортинського до Америки, почали деякі угроруські священики боротьбу проти нього. Спершу вели її потайки, згодом щораз явніше, сміліше й нахабніше. Причин цієї ворожнечі фактично не було ніяких. Бо покійний єпископ С. Ортинський, це була така добра, щира, добросерда, вирозуміла й водночас второпна людина, і годі йому було щонебудь закинути. Освітою, яку він дістав від оо. езуїтів, не міг похвалитися ніодин з тих мадяронських священиків, що безоглядно цькували проти нього. Чейже всі признають, що Чин оо. Єзуїтів дав людству багато найсвітліших умів. Нам побажатиб лише, щоб наше духовенство — байдуже, католицьке чи православне — мало таку всесторонню і високу освіту, як оо. Єзуїти. Тоді наші церкви булиб справді церквами на хвалу Божу, а не ярмарочними будками, якто на глум і сором християнству, часто було в Америці.

В Америці вповні виявився талант єпископа С. Ортинського. Тут він за один рік свого побуту опанував основно англійську мову й зовсім плавно говорив нею. У поведінці був тактовний, а в диспутах бистроумний. Ніколи ніхто не чув від нього таких виразів, як „здається" або „може бути".

Між священиками були також здібні одиниці, одначе ніхто з них не дорівнював єпископові С. Ортинському. А проте цей всесторонньо освічений і відданий церковний діяч та щирий український патріот не вдоволив угроруських мальконтентів. Їм було цього всього за мало, мабуть тому, що вони не відзначалися ніодною з його гарних духових прикмет. Ані один з них не був добрий священик, бо підняли зовсім безпідставну боротьбу проти своєї церковної влади. Не були вони також бодай патріоти, бо погорджували мовою свого народу. Вели боротьбу на життя і смерть з власною церковною владою і цим деморалізували своїх парохіян.

(Далі буде.)

*) „Hallo!" Щось подібного як наше „гаразд"'

Станиславівське воєвідство
і станиславівський повіт у світлі перепису з 1931 р.

(Продовження.)

VIII.

Як вище було згадано, віроісповідні статистичні дані повітів є найкращим критерієм для пізнання національних відносин воєвідства. Чергова таблиця подає образ віроісповідних відносин:

Повіти	Греко-католики		Римо-католики		Мойсеєві		Євангелики	
Стрий	108.052	70.8	23.404	15.0	17.115	10.1	3.708	2.4
Долина	89.761	76.9	15.630	9.3	10.471	9.1	2.324	2.0
Надвірна	113.017	80.3	15.214	10.7	11.663	8.0	—	—
Коломия	121.240	68.8	31.925	18.2	20.887	11.8	711	0.2
Косів	80.848	86.1	4.976	5.3	7.826	8.0	—	—
Снятин	61.755	79.2	8.659	11.1	7.073	9.0	—	—
Городенка	69.728	75.2	15.519	16.7	7.480	8.0	—	—
Товмач	76.621	66.5	31.478	27.0	6.702	6.0	—	—
Станиславів	123.767	62.2	42.519	21.2	29.525	15.2	1.487	0.9
Калуш	80.706	78.9	14.418	14.1	6.249	6.0	—	—
Жидачів	63.118	75.7	15.094	18.0	5.289	6.5	—	—
Рогатин	90.406	71.2	27.108	21.3	9.466	7.4	—	—
Воєвідство	1079.008	72.9	245.945	16.5	139.746	9.4	8.230	0.7

Греко-католики українці у всіх повітах станиславівського воєвідства мають рішучу перевагу і під цим оглядом станиславівське воєвідство серед гал. воєвідств представляється найкраще. Дещо менший відсоток населення творять українці лише в трьох повітах, а саме в станиславівському, товмацькому та коломийському. І коли в станиславівському та коломийському повіті причиною цього явища є скупчення польського та жидівського населення в формі островів у центральних містах цих повітів, то в товмацькому і до деякої міри також у жидачівському та городенському повіті на збільшення відсотка польського елементу (як пояснюють це нині польські інтерпретатори) вливають не місто, але польська кольонізаційна течія, що посувалася вздовж Дністра на південний схід. Для збільшення польського елементу міста мали значіння лиш у Станиславівщині, Коломийщині та Стрийщині, зрештою в інших повітах вплив міст був доволі слабий. Найслабший польський елемент у Косівщині (5.3 %).

Жиди на селах творять малий відсоток населення, найбільші скупчення жидів — це більші міста, як Станиславів, Коломия та Стрий, де вони творять найбільшу чисельно групу населення.

В чотирьох повітах станиславівського воєвідства виказує перепис 1931. р. ще одну віроісповідну групу, а саме євангеликів (Стрий, Долина, Станиславів та Коломия) Цю групу творять німці-кольоністи, але також українці, що покинули греко-католицьку церкву. В самому лише станиславівському повіті українців євангеликів є понад 800 (Горохолина, Богородчани Старі, Невочне і ін.).

Михайло Зварич.

(Продовження буде).

Зменшені засіви в СССР.

„Правда" з 5. травня пише, що цього року засіви зменшилися на 17 відсотків у порівнанні з минулим роком. І так цього року засіяно 34,751.000 га тоді, як минулого року 30. квітня було засіяних 50,079.000 га. Щоденник стверджує, що засіви припізнилися в багатьох краях і районах. І так у Свердловському районі засіви виконали ледви на 2 прц. Спеціяльний неспокій викликує положення у краях: Саратовськім, Куйбишевськім і в Башкірії. Подібно як минулими роками населення нерадо користає з засівів. В поодиноких машиново-тракторних стаціях трактори стоять бездільно нераз по кілька днів.

ШЕВЧЕНКО У СТРАТОСФЕРІ.

МОСКВА, 8. 5. ПАТ. Відомий совітський летун Шевченко піднявся на отвертому літаку до стратосфери; він осягнув висоту 11.100 метрів.

ЖІНКА У ФРАНЦУСЬКОМУ УРЯДІ.

ПАРИЖ, 8. 5. ПАТ. Франц. преса допускає можливість, що у новому кабінеті портфель здоровля дістане пані Жермен Пікар-От. Була б це перша жінка на становищі французького міністра.

ЩО ЦЕ ЗНАЧИТЬ?

Кураторія Львівської Шкільної Округи видала обіжник до ч. 121/36 з дня 20. квітня ц. р. Нр. І. 7501/36 в справі присутности шкільної молоді одного обряду (віроісповідання) на науці релігії другого обряду (віроісповідання). Ось текст цього обіжника:

„В ціли управильнення справи присутности шкільної молоді одного обряду чи віроісповідання на лекціях науки релігії іншого обряду (віроісповідання), спричиненої недостачею відповідних приміщень і конечністю охоронити дітвору перед перебуванням у прикрих атмосферичних умовинах на дворі в часі, коли відбувається в шкільній кімнаті наука релігії іншого обряду (віроісповідання), зарядкую, щоб шкільна молодь не волочилася (валенсаласен), але за виразною згодою учителя релігії іншого віроісповідання сиділа на тих лекціях окремо при іншому віроісповіданні, а не обряді. — Куратор О. Л. Ю. Ґадомський".

Стільки обіжник.

А тепер як це виглядає у шкільній практиці Возьмімо нпр. містечко, де діти гр.-кат. обряду не мають від 9—10 год. місця на науці релігії, хоч є кімнати для дітей римо-кат. і мойсеєвого віроісповідання. Тому ті діти гр.-кат. священник мусить учити науки релігії по лекціях від 13—14 год. Отже ті наші діти від 9—10 год. не мають де дітися, а не сміють волочитися; а є там нпр. дітей лат. обряду повна кляса, а дітей мойс. віроісповідання менше та є вільні місця у клясі. Ніхто дітей гр.-кат. обряду не питаючись, каже їм йти на мойсеєву релігію (інше тільки віроісповідання), бо учитель мойс. релігії під натиском управителя школи й понюхавши обіжник Кураторії, певно відразу згодиться (ну, нехай би не згодився — зараз йому обіжник підсунуть!) і тоді гр.-кат. діти будуть учитися, окремо сидячи, мойсеєвого закону! — Як на це зареаґують батьки, яку атмосферу викличе це серед дітей, над тим референт Кураторії не думав, підсуваючи свою думку п. кураторові.

РЕДІЯРД КІПЛІНҐ. 3)

Саїс панни Юґаль.

(Докінчення).

Скоріше чи пізніше Стріклен̄д опише свої пригоди. І цю книжку варт буде купити, а навіть поручити іншим.

Дотепер служив він вірно, як Яків служив Рахелі і час його відпустки добігав до кінця, коли прийшла експльозія.

Він дійсно всіми силами старався зберегти холодну кров, коли був свідком залицянь, що про них я згадував, одначе вкінці прийшов вибух.

Один старший дистинґований ґенерал попросив панну Юґаль, щоб вона вибралась з ним верхи на прогульку і в часі їзди почав так залицятись: „Ви є лише кокеткою". Жінці дуже тяжко оборонятись перед такими компліментами, а прислухуватись ще прикріше.

Панна Юґаль тремтіла як листок зі страху, бо ті слова доходили теж до вух її саїса.

Делю Стріклен̄д зносив це доки лише міг. Вкінці вхопив за уздечку ґенеральського коня і говорячи якнайспокійніше по англійськи, попросив ґенерала, щоб той залишив це місце, якщо не хоче опинитися разом з конем у рові.

Хвилину пізніше панна Юґаль плакала, а Стріклен̄д побачив, що він безнадійно скомпромітований і що все скінчене.

Ґенерал вагався, коли панна Юґаль оповідала йому, перериваючи сльозами, історію про перебрання і про їх заручини проти волі батька.

Стріклен̄д кляв у дусі і злостився на себе самого, а ще більше на ґенерала, що допровадив його до того вибуху. Він не говорив ні слова, лише притягнув коня за уздечку і готовився завдати ґенералові порядного прочухана, щоб мати принайменше таку сатисфакцію.

Але коли ґенерал як слід зрозумів у чому річ, коли він пізнав, що це Стріклен̄д, то мало віддиху не стратив і на сідлі так сміявся, що мало не впав з коня. Стріклен̄д, казав він, заслужив собі на „хрест Вікторії" і то за те тільки, що так добре вмів вдавати саїса.

Накінець він накинувся на себе самого, — признав, що він справді заслужив буків, але що він вже трохи за старий на це, то нехай йому Стріклен̄д вибачить на цей раз. Пізніше він погратулював міс Юґаль за її нареченого.

На скандальну сторінку справи не звертав він найменшої уваги, бо в дійсності це був добрий дідусь і до того дуже чемний, а мав лише слабість до молодих дівчат.

Потім знову почав сміятись і заявив, що старий Юґаль мусів бути дурень.

Стріклен̄д попустив коневі уздечку і дав ґенералові зрозуміти, що коли вже річ приняла такий оборот, то краще булоб, якби він прийшов йому з поміччю. Стріклен̄д знав слабість Юґаля до людей з титулами, що то збирають багато почестей завдяки свому імені і займають передові становища в державі.

— Це щось мовби піднесення заслони, — сказав ґенерал — одначе нічого, я вмішаюся до того і поможу вам, хочби лише для того, щоб оминути буків, на які я собі поправді заслужив. Вертайтесь до хати, пане поліцист-саїс, одягніться як пристало, а я заберуся до Юґаля. Панно Юґаль, чи можу попросити вас, щоб ви поїхали трухцем до дому і заждали там?

Яких сім мінут пізніше у клюбі повстала велика метушня: якийсь саїс, убраний по свому, з турбаном на голові, просив: — Змилосердіться на Бога! — позичте мені хто вечірнього строю!

Заки його пізнали, повстало кілька дивних сцен. Вкінці дістав він теплу купіль зі содою від одного — сорочку, від іншого — штани і т. д.

Він гнав як шалений на малому поні[1]), що його захопив по дорозі, щоб лише скоріше дістатися до старого Юґаля.

Ґенерал у червоній святочній уніформі з дорогої шовкової матерії, вже випередив його там.

Що він сказав Юґалеві, про це Стріклен̄д не дізнався ніколи, одначе Юґаль прийняв Стріклен̄да чемно, а пані Юґаль, зворушена відданням, що його виказав фальшивий Делю, була незвичайно добра.

Ґенерал горів з радости і лише затирав руки.

Ввійшла міс Юґаль і заки батько Юґаль зрозумів, що з ним діється, вже вирвали від нього благословення, а Стріклен̄д метнувся просто до телеграфічного уряду, разом з міс Юґаль і повідомив, щоб йому вислали його куфри.

Останнє непорозуміння, що стрінуло його цього дня, було тоді, як якийсь незнайомий зажадав від нього свого украденого поні.

Стріклен̄д і панна Юґаль одружились, лише Стріклен̄д мусів зложити святочне приречення, що занехає свою стару систему а візьметься до іншої праці, що приносить більше грошей і скоріше запровадить його до Сімля.

Стріклен̄д занадто любив свою жінку, щоб зломити приречення, одначе це була для нього тяжка проба, бож вулиці, торговища, розмови — все це манило його, все це запрошувало його до нових подорожей, до нових діл і відкрить.

Одного такого дня, він не додержав обітниці, що витягне свого товариша з біди. Одначе це було вже давно; тепер він майже зовсім втрачений для того, що він звав „полюванням". Він забув жарґон, мову жебраків, всякі знаки, які кожний, що хоче стати зразком, мусить безумовно знати.

Тепер він, як адміністратор, виповнює статистичні листки.

Переклав Роман Лунь.

[1]) Раса малих коней.

Або скажім, що в іншому місточку чи селі діти гр.-кат. обряду не схочуть іти на науку релігії латинського обряду, хоч священик виразно домагався не це, а управитель школи по думці обіжника видав такий приказ. Чи це дітям поможе за провину і чи не можуть лихі люди зробити з цього бунту й інших історія?!

Може трапитись і таке, що діти гр. кат. обряду не схочуть іти ані на науку релігії латинського обряду, ані не науку релігії мойсеєвої віри та будуть волочитися по сінях у школі чи по подвірі або й по вулицях проти виразного приказу управителя школи, українця. Чи нам не відомі випадки, що за таку поведінку дітей закинули управителеві школи-українцеві „вороже відношення до інших народів“? Знаємо навіть випадки, що за меншу провину з цієї ділянки управителя школи українця усунули з посади... Чи маємо п. кураторові подати число окружної дисциплінарної комісії?

Врешті п. куратор знає постанови конкордату, а там ніде нема навіть згадки, що діти гр.-кат. обряду мають учитися релігії в латинському обряді, а вже може не може бути, щоб наші діти мали учитися релігії мойсеєвої. Якжеж погодити обіжник до ч. 121/36 п. куратора з конкордатом?

Прошу собі теж уявити, що це буде за наука релігії і які з того вийдуть наслідки, як на науку релігії гр.-кат. обряду будуть приходити діти мойсеєвої віри! Ні — це вже буде кумедне видовище.

Хочемо вірити, що згаданий обіжник є одним великим непорозумінням і його негайно відкличуть.

На руїнах абісинської столиці

РИМ, 8. 5. Стефані. До приходу італ. військ бандити підпалили м. ін. архів, школу та будинки біля палати негуса. Дільниця палат і віль міністрів та расів — це одно пожарище. Одинокий будинок в центрі міста, що не згорів, це гостиниця „Імперіяль“ яку боронив відділ війська, що його винаймив собі власник.

ПОСОЛЬСТВА ПІСЛЯ ОБЛОГИ.

РИМ, 8. 5. ПАТ. Стефані повідомляє: Коли італійські війська увійшли до столиці Абісинії й переходили попри британське посольство, англійські громадяни заховувалися зовсім байдуже, зате перед посольствами Німеччини і Франції витали італійських вояків з одушевленням. З хвилиною, коли італійці ввійшли до столиці банди грабіжників повтікали. Турецьке посольство знищене до тла. Сам турецький посол тільки чудом врятувався. Його оба слуги вбиті, а сестра пропала. Грабіжники не зачіпали тільки британського посольства, бо воно було обведене кільчастими засіками й боронили його скорострілки.

АНГЛІЙСЬКИЙ І АМЕРИКАНСЬКИЙ КОНСУЛЬ В АДІС АБЕБІ.

ЛЬОНДОН, 8. 5. ПАТ. На випадок, якби в Адіс Абебі зліквідували всі посольства, то Вел. Британія залишить свого консуля.

НЮ ЙОРК, 8. 5. ПАТ. „Ню Йорк Таймс“ довідується, що після анектування Абісинії Італією америк. посольство в Адіс Абебі замінилиб на консулят. Той самий часопис припускає, що небавом знесуть ембарго на зброю та муніцію з огляду на кінець війни.

ВІДЗНАЧЕННЯ.

РИМ, 8. 5. ПАТ. Вчора рано доручив король Віктор Емануель Мусолінієві відзнаку великого Хреста Савойського Ордеру за те, що як міністер війни приготовив підбій Абісинії.

Соціялістично-комуністична ідилля у Франції.

ПАРИЖ. ПАТ. Провідник французьких соціялістів Блюм, взиває на сторінках часопису „Ле Попюлер“ комуністів узяти участь в творенні майбутнього уряду. Правда, комуністи цього не обіцювали перед виборами, але тепер умовини змінилися: вони здобули більше мандатів, ніж взагалі припускали, а крім того, ініціятиву творення уряду беруть соціялісти, а не як досі — радикали. Мимо того орган комуністів „Юманіте“, заявляє, що комуністи участи в уряді не візьмуть, зате пропонують складати до Парижа збори всіх вибраних послів „Людового Фронту“.

Заборона ввозу товарів з закордону.

На останнім засіданні рада міністрів у Варшаві видала заборону привозити всі товари зза кордону. Розпорядок не торкається товарів, що їх привіз нормує: німецько-польська конвенція у справі Горішнього Шлеська з 15. травня 1922. р. і договори про малий прикордонний рух. Розпорядок не торкається теж товарів, щодо яких обовязують митні знижки або звільнення від мита. Розпорядок про загальну заборону привозу всіх товарів має на меті узгіднити товарові обмеження з девізовими обмеженнями. Девізи будуть розділювати в рямцях девізових обмежень. Одночасно рада міністрів приняла проект декрету президента у справі контролі товарового обороту з закордоном. Декрет передбачує створення комісії товарового обороту, яка буде наглядати над експортовими трансакціями.

Міністерство промислу і торговлі повідомляє: Поширення регляментації товарового привозу з закордону на цілий привіз тісно вяжеться з обмеженнями девізами і золотом і в дійсности не вводить нових господарських обмежень. Слід пригадати, що тепер регляментація товарового привозу з закордону обіймала коло 80 відсотків цього привозу. Поширення заборони привозу на товари, які дотепер не підлягали такій забороні, змагає до узгіднення господарської політики щодо привозу і не означає загострення політики у змислі обмежень цього привозу. Так як і дотепер, контингенти будуть розділювати на основі політично-торговельних зобовязань супроти закордону та у звязку з дійсними потребами внутрішнього ринку.

Нова перемога єгипетських націоналістів.

КАЇРО, 8. 5. ПАТ. Вчора відбулися вибори до єгипетського сенату; на 79 виборних мандатів вафдисти здобули 62, 52 сенаторів іменують.

ВЗАЄМИНИ З НЕДЖДОМ.

КАЇРО, 8. 5. ПАТ. Єгипет підписав з Неджедом договір, що налагджує дипльоматичні взаємини між обома державами.

Для нашої будучности не байдуже, чи громадянство сплатить інвалідам затягнений довг, чи покине їх безпомічних власному терпінню!

АРАБИ КИДАЮТЬ РУКАВИЦЮ АНГЛІЙСЬКІЙ ВЛАДІ.

ЄРУСАЛИМ, 8. 5. ПАТ. Арабський начальний комітет рішив: 1) продовжувати страйк; 2) **від 15. ц. м. не платити податків; 3) помимо осторогі високого комісаря відбути пропаганди**вну подорож по краю.

Податків не платитимуть, доки влада не припинить жидівської іміграції; страйк припинять щойно, як створять національний уряд.

Повстання Іраку здавлене.

ЧИЯ ІНТРИГА?

БЕРЛІН, 8. 5. ПАТ. Як стверджує комунікат посольства Іраку, Сергаліо, провідники одного племени, почали під впливом злобної пропаганди (?) кроки, які загрозили публичній безпеці. Це заставило уряд до збройної реакції; літаки знищили табор повстанців, наражуючи їх на дошкульні втрати. Провідники племени Давалі піддалися, в краю панує спокій; цього тижня покінчаться військові операції.

Китайська армія проти Японії.

ПЕКІН, 8. 5. ПАТ. Японський військ. аташе заявив журналістам, що — оскільки вірити поголоскам — між комуністами з провінції Шансі та нанкінськими військами дійшло до порозуміння щодо приготування спільної акції проти японських військ. У 29. кит. армії працює комуністична пропаганда.

Китайські джерела твердять, що переговори представників нанкінського уряду з комуністами — це лише тактичний маневр проти японської пресії на Китай з огляду на переговори у Тіен-Тсіні.

ЩОБ ВІДЗИСКАТИ ВІЙСЬКОВУ ЧЕСТЬ.

ТОКІО, 8. 5. ПАТ. Вчора відїхали до Манджурії перші транспорти дивізії піхоти, якої вояки брали участь у лютневій револьті. Комендант дивізії ген. Канемура заявив, що на терені Манджурії дивізія має відзискати втрачену військову честь.

ІНГЕРЕНЦІЯ ВІЙСЬКОВИХ ДО ПОЛІТИКИ НЕДОПУСКАЛЬНА.

ТОКІО, 8. 5. ПАТ. На тайному засіданні вишої палати мін. війни пояснив причини та хід лютневих подій, опираючися на вислідах слідства. Він категорично підчеркнув, що вмішування військових до політики є недопускальне. Всякі пропозиції з військ. кругів мусять переходити через руки міністра війни.

Хочете організовано нести поміч українським інвалідам, то впишіться в члени УКТОДІ, Львів, Потоцького 48. Річна вкладка 6 зол., або 50 сот.

З берлінського фільмового екрану.

„НЕМОЖЛИВА ЖІНКА“.

Цим разом (премієра берлінської „Уфи“) виняткове не в подружжі, а неможлива саме тим, що не купує туалет у Парижі, тільки машини для нафтодестилярні в Ню Йорку, визначається у веденні підприємства, а не в любовній грі і т. д. Самозрозуміло, не без жіночої грації, суверенність, з якою володіє мужчинами підприємства панігшеф, дуже до лиця гордій красуні Доротеї Вік, а паням з жіночого руху дуже до вподоби.

Та, на жаль, авторам цього і багатьох інших лібрет (Теа Арбу) не дали спокою лаври Куртс Малерової на полі сентиментально-сенсаційного шаблону. Між елегантним безсовісним нафтовим мехером (Іргенсен) та радісно неотесаним інжиніром-винахідником (Густаф Фреліх) „магнат“ спадає на ступінь слабої, незорганізованої жінки. Хтож, як не інжинір вичаровує з її сліз потоки нафти, палкою промовою пірвавши юрбу, яка бурею повалює сторожу, поставлену прибічним зрадником директором?! Фонтан ропи спалахне полумям, тільки для цього, щоб герой жертвував життям при гашенні вибуховим способом. Над вирятуваним (розуміється!) в останній хвилині склоняється, сажею зачорнена саме скільки потрібно для підкреслення краси обличчя, тепер уже зовсім „можлива“

жінка. Оплески залунали... в деяких рецензіях сильніше, ніж на салі. Праця жінок на вищих місцях сьогодні не є вже таким винятковим явищем і повинна б дати привід до нових і цікавіших психольогічних спостережень. Дуже природна й гарна гра артистів у звязку з добре виконаними окремими образами робить фільму все таки привабливою і цікавою.

НАГЛА ДИМІСІЯ ПОЛК. КОЦА, ПРЕЗИДЕНТА БАНКУ ПОЛЬСЬКОГО.

ВАРШАВА, 8. 5. ПАТ. Президент Мосціцький прихилився до прохання президента Банку Польського міністра Адама Коца і звільнив його нині зі становища президента ради банку. Одначе тому, що віцепрезидент банку міністр Ян Пілсудський недугує, президент доручив мін. Коцові виконувати свої обовязки аж до призначення його наслідника.

•

Димісія полк. Коца викликала у політичних колах велике враження. Кружляють поголоски, що полк. Коц недугував від довшого часу на нирки і тому уступив. Тому, що недуга погіршувалася щораз то більше полк. Коц зголосився до президента Мосціцького і подався до димісії. Його прохання приняли.

МІЛІОНЕРИ ПРОВІДНИКАМИ КОМІНТЕРНУ.
Сензаційні арештування у Ню Йорку.

З Ню Йорку повідомляють, що тамошня поліція перевела сензаційні арештування 26-ох членів пропагандивної централі „Комінтерну" у Злучених Державах. Централя з осідком у Ню Йорку вела оживлену протидержавну діяльність в армії та американській маринарці. Між арештованими є 10 осіб зпоміж найбільших американських багатіїв-міліонерів. І так поліція арештувала між іншими доньку відомого банкира Моргана, внука міліонера Рокфелєра і дружину Лямонта. Поліція викрила велитенську друкарню, куплену й уладжену за гроші міліонерів, в якій друкувались потайки щоденники і пропагандивні летючки.

СКАЖЕНІ ВОВКИ.

СОФІЯ, 8. 5. ПАТ. Від кількох днів у багатьох селах в околицях Бургасу ширять переполох три скажені вовки, що схоплюють безроги й баранів. Передучора, як один із тих вовків зявився в селі Обзор, усі селяни в переполосі скрилися по хатах. Одному селянинові вдалося постріляти з рушниці вовка крізь вікно. Після стрілу вовк упав на землю та лежав непорушно, коли ж кількох селян підійшло до нього, зірвався зі землі та покусав трьох селян.

НЕҐУС В ЄРУСАЛИМІ.
Цісар Абісинії виголосить промову до радіо?

ГАЙФА, 8. 5. ПАТ. Нині рано приїхав до Гайфи кружляк „Ентерпрайс". Цісаря, цісареву, раса Кассу та почот у народніх абісинських строях привітав бурмістр і достойники Гайфи. Цісар з почотом і прибічною сторожею відїхав негайно до поїзду до Єрусалиму. Дві години по відїзді цісаря вивантажували вантаж цісаря, скрині зі золотом, одіж і т. д. Вантажу пильно береже поліція.

ЄРУСАЛИМ, 8. 5. ПАТ. Абісинський консуль дістав телеграму з Льондону з проханням повідомити неґуса, щоб він виголосив коротку промову до американських радіослухачів. Неґусові пропонують високий гонорар.

ІТАЛІЙСЬКИЙ ВІЙСЬКОВИЙ ТРИБУНАЛ В АДІС АБЕБІ.

РИМ, 8. 5. ПАТ. Аґ. Стефані повідомляє з Адіс Абеби: Маршал Бадоліо утворив військовий трибунал, який судитиме на основі італійських законів тих, що допустилися грабіжей, насильств проти населення та приватної власности, замішаних і саботажистів. Абісинська поліція під кермою італійських старшин і підстаршин аскарів помагає італійським воякам удержувати спокій.

НОВИНКИ.

— **На уфундування вітражу в Успенській церкві** з нагоди 70-ліття о. кан. Д. Лопатинського зложили в Адмін. „Діла": Фірма свічок „Керос" 20 зол.; п. Тома Водяний, Яворів 1 зол.

Після оголошення нового молочарського закону.

Вчора подали ми на сторінках „Діла" декілька постанов нового молочарського закону, а завтра помістимо окрему статтю з докладним насвітленням цих постанов нового закону. Згадаємо лише, що новий молочарський закон у своїй остаточній редакції не представляє загрози для нашого кооперативного молочарства.

— **Охоронне щеплення проти віспи** в Українській Порадні Матерей у Львові, вул. Ходоровського ч. 15. відбувається щодня від 10 до 11 години.

— **Купецький празник св. Юрія**, патрона Союзу українських купців і промисловців, відбудеться в неділю, 10. ц. м. в домівці при вул. Гродзіцьких 1/I. у Львові. Після архиерейської Служби Божої в церкві св. Юра почнеться в год. 11 академія, а в год. 1 святочний спільний обід.

— **Спільне свячене в читальні Просвіти при вул. Мартина ч. 9** відбудеться в неділю, 10. ц. м. від год. 6 веч.

— **Спільне свячене в читальні Просвіти на Вульці** при вул. Совінського ч. 24 відбудеться в неділю, 10. ц. м. Початок год. 6.30 веч. Після свяченого забава з танцями.

— **Святочну академію в честь Матері Божої** уладжує Марійська Дружина учениць фахової школи СС. Василіянок в неділю, 10. ц. м. в салі гімназії при вул. Длуґоша ч. 17 у Львові. Початок год. 6 веч.

— **„Український Комбатант".** Під цим наголовком появилось у Косові перше число місячного часопису, що його видає мґр Іван Волошин.

— **Страйк будівельних робітників** розпочався в пятницю у Львові. Робітники домагаються заплати за святочні дні і державні свята, робітничих одягів і виплати належитости за днівки а не за „годинове". У звязку з тим були між представниками робітників і працедавцями переговори, а що вони не довели до порозуміння, коло 10.000 робітників здержалося від праці. Страйкують не тільки мулярі, теслі, цеглярі та кізлярі, але й брукарі, малярі, лякерники, бетонярі і т. п.

— **Позички львівського маґістрату.** На засіданні маґістрату 7. ц. м. рішено м. ін. затягнути з Фонду праці позичку 160 тисяч зол. на будову другого трамваєвого шляху на вул. Понінського. Крім того рішено затягнути в Банку краєвого господарства 651 тисяч зол. на сконвертування короткотермінових кредитів на будову 8 домів при Полтвяній вулиці.

— **Смерть ґен. В. Богомольця.** В Парижі помер один із визначніших українських еміґрантів, ґен. Вадим Богомолець, колишній головний прокурор фльоти Української Народньої Республики. Після большевицької інвазії на Україну він виїхав до Царгороду, де зорганізував український національний комітет і видавав у французькій мові тижневик „Вільна Україна". В 1923 р. перенісся до Парижа, де був одним із перших організаторів української організації. М. ін. брав живу участь в основанні українського „Т-ва задля вивчення фашизму". Був теж постійним промовцем на всіх публичних маніфестаціях. Еміґрантські злидні примусили його спочити на чужій землі в 58 р. життя. Поховали його на цвинтарі в містечку Корбевуа під Парижем.

— **Хто виграв?** У тягненні держ. льотерії впали такі більші виграні: 10.000 зол. на ч.: 43121. 5.000 зол. на ч.: 33384 133767 137656 156929 159808, 2.000 зол. на ч.: 7225 22967 30377 39623 5?902 54337 56286 56660 56995 67333 75513 104812 105812 109516 130434 151198 153752 183917, 1.000 зол. на чч.: 1690 4911 12066 17719 38019 43492 45136 51529 56625 58578 67839 78179 86409 98826 105918 113643 128232 132756 151315 151530 153406 170543 172151 183002.

— **Волинський оказ.** В Дубні помер колишній український посол з Волині Максим Чучмай. У польському соймі заявився спершу націоналістом, але згодом перейшов разом з іншими волиняками до комуністичного табору, щоби врешті, опинившись поза соймом, причалити до угодового табору Певного. З його й ласки займав посаду громадського службовця, не вирізнюючись нічим від інших волинських півінтеліґентів.

— **Зловживання в судовій касі.** В окружному суді в Перемишлі розпочалася розправа проти ем. начальника городського суду в Ярославі, Едм. Ґавліка та б. секретаря й скарбника тогож суду Стан. Зелінського під закидом грошевих зловживань. Як каже акт обвинувачення, обв. Ґавлік позичив собі в 1931 р. у обв. Зелінського із судових депозитів 3.000 зол. і перейшовши опісля на емеритуру, грошей не звернув. Пізніше Зелінський, який розкидав депозитові гроші на право і на ліво, оповів у бюрі, що до його каси вломилися злодії й забрали готівку 30 тисяч зол. На доказ показував отворену залізну касетку. Щойно чотири роки пізніше, перед сподіваним шконтрум, Зелінський зголосився в бюрі президента окр. суду в Перемишлі д-ра Прохаски й оповів про цю крадіж. На запит, чому не зголосив крадежі зараз, Зелінський сказав, що не міг цього зробити, бо тоді переведено би касове шконтрум яке могло би викрити брак тих 3.000 зол., позичених нач. суду Ґавлікові. Акт обвинувачення наводить кільканадцять випадків спроневірення. У звязку з тою справою переведено проти 11 суддів дисциплінарку за брак контролі над діяльністю Зелінського, наслідком чого одного начальника суду перенесено а іншим суддям висловлено наґану.

— **Жахливе самогубство.** При вул. Піярів 35-літний безробітний Йосиф Марусевич облив себе бензиною, напився формаліни і підпаливши себе, вискочив крізь вікно на вулицю. Перевезений до шпиталю помер.

— **За 220 зловживань.** В апеляційному суді у Львові відбулася карна розправа проти 32-літнього б. урядовця городського суду в Ярославі Михайла Бздоні, за ріжні зловживання. Він припинював за гроші справи, припинював виконання кари, зміняв присуди із засудом на увільнення, нищив акти, присвоював собі ріжні суми і т. п. За 220 доказаних зловживань перемиський окружний суд засудив Бздоня на 3 і пів року вязниці. На апеляційній розправі він випирався вини, мовлячи, що був сліпим знаряддям у руках начальника суду Ґавліка і директора судової канцелярії Зелінського, проти яких ведеться судова розправа в Перемишлі. Апеляційний суд обнизив йому кару до двох літ вязниці.

— **Львівська хроніка.** У льокалі фільмової аґенції при вул. Ягайлонській 20. возьний Гр. Олеськів після суперечки з двома особами із своєї родини застрілився з револьверу. — Арештували танцівницю нічного льокалю Ванду Войтиляк, що інжинірові з Торуня Ст. Левіцькому вкрала портфель із 200 зол.

— **Краєва хроніка.** Із Станиславова вивезли до Берези Картуської трьох комуністів. — Крізь граничну стацію Сяніч—Залуче переїхало 450 жидівських еміґрантів до Палестини. — У Скоморохах Старих пов. Рогатин Петро Слюзар добув з ріки Наравки давне артилерійське стрільно, яке розірвало його на кусники. — В коросненському повіті шириться між псами масово скаженина.

— **Новий ректор варшавського університету.** Дня 7. ц. м. відбувся вибір ректора варшавського університету на три найближчі академічні роки. Коли дотеперішній ректор проф. д-р Стефан Пєнковський нового вибору не приняв, у другому голосуванні вибрано ректором проф. д-ра Чубаньського, який теж вибору не приняв. У третьому голосуванні вибрано д-ра Володимира Антонєвича, професора передісторичної археольоґії, який згодився бути ректором.

— **Волинська хроніка.** В Ясенівці пов. Дубно селянин Пилип Олійчук викопав на полі біля с. Жолодівки 400 польсько-литовських монет із 1509 р. — Поляки у Дубні звернулися до міністерства освіти з домаганням заснувати в цьому місті ліцей. — Окружний суд у Луцьку засудив солтиса с. Рудки Мартина Кушнірчука на рік вязниці за спроневірення громадських гро

...пей. — При гр.-катол. парохії в Рівному закнується тво допомоги бідним і хорим. — В Луцьку засуджено за комуністичну роботу Шайндля Шемес на 4 роки вязниці, а Шльому Рисе на 3 роки дому поправи.

— **Великі пожежі на Поліссі.** В містечку Давидгородку пов. Столин вибухла в одній господарській загороді пожежа, що в короткому часі охопила коло 100 домів, поширюючись дальше. Вогонь перескинувся крізь ріку Горинь і спинила ціле передмістя. Згоріло коло тисячки будинків, мешкальних і господарських, на шкоду 250 господарів, переважно хліборобів. Згоріла також церква. У вогні погибла одна жінка і двоє дітей. Шкоди доходять до пів міліона зол. — В повітовому місті Столині згоріло 15 домів і понад 30 інших будинків загальної вартости 50 тисяч зол. — В селі Новоліссся пинського повіту згоріло 13 хат і понад 40 інших будинків. Шкоду обчисляють на 40 тисяч зол.

— **Напад на колектуру.** До льотерійної колектури Юл. Лянгнера на Празі під Варшавою увійшов вечором молодий чоловік і приложивши до голови касієрки Цецилії Островської револьвер, забрав з каси 500 зол. і вибіг на вулицю. На крик касієрки, що була одинока в бюрі, кинулися за ним прохожі і зловили грабіжника, яким був 29-літній Влад. Новак. Зрабовані гроші від нього відобрали.

— **Летунська катастрофа** склалася в Скоках вагровецького повіту біля Познаня. В повітрі зударилися два військові літаки, з яких один упав на землю і погребав залогу з двох людей. Другому літакові вдалось осісти, але з причини нерівного терену перевернувся. Один летун вискочив з легкопадом, але легкопад не розвинувся і летун убився. Згинули пор. обсерватор Януш Слівінський, сержант Озоркевич і сержант Адамчик. Один підстаршина вийшов цілий.

— **Лихий стан засівів у Совітах.** За звідомленням совітського комісаріяту хліборобства до 25 квітня ц. р. на території совітської держави було засіяних ярин обіжем 22 міліони гектарів, що дає ледви 25 прц. пляну. Торік у тім самім часі було засіяних 41 міл. га. Совітська преса закликає приспішити темпо засівів. „Правда" і „Ізвестія" зазначують, що стан пільних робіт у східних степових районах викликує поважні побоювання.

— **Фільмова хроніка.** На передмісті Букарешту будують велике ателіє для першої румунської фільмової вирібні під дирекцією Тудора Посмантіра. — В Москві накручують під режисерією Александрова фільму, в якій виступає 8-літній хлопець Джім Петерсон. — Ґрета Ґарбо вернулась до Голівуду і розпочинає незабаром фільму „Каміля" з партнером Робертом Тейльором. — Марлена Дітріх грає у Голівуді у фільмі „Огород Аллага" з Чарльзом Бое. Фільма буде виконана в природних красках. — 7-літня фільмова зірка Шерлі має виступити у музичній фільмі „Багате біднятко", де м. і. купається у болоці. — В часі висвітлювання фільми „Розсміяні очі" зі Шерлі Темпль в Австралії продали там міліон листівок зі знимкою малої артистки.

— **Голод у Китаю.** Жахливі дива оповідають втікачі з китайської провінції, навіщеної голодом. Сотки людей вмирають голодовою смертю, люди виловлюють псів і котів, а навіть живляться людським мясом. Багато кінчить самогубством, не ждучи на голодову смерть. Рятунок дуже трудний з причини лихої комунікації.

— **Ріжні вістки.** Б. чехословацький президент проф. Тома Масарик рішився перейти з протестантизму на римо-катол. обряд. — Із Фрідріхсгафену вилетів 7. ц. м. у подорож понад Атлянтик німецький кермовий бальон „Гінденбург" з 51 пасажирами і кільканацяти тонами почти й багажу. — Наслідком зливних дощів завалилися руїни старинного римського театру у Вероні, падучи на триповерховий дім, який теж завалився. В катастрофі згинуло 9 осіб. — Одною з найбільших атракцій сьогорічного „Свята Паризка" буде серія пасійних вистав, граних на площі перед катедрою Нотр-Дам у червні ц. р. — У португальському місті Фіґуертас упав літак на юрбу видців і вбив дві жінки. — Біля Біяріц випала з літака артистка Ґермена Рікар і вбилася.

З кіна.

КІНО „КАСІНО": *„ПАННОЧКА З ПОСТЕ-РЕСТАНТЕ"*.

Така собі звичайна комедія, що не кожній звичайній дівчині з почтового віконця, може трапитися. Треба для цього мати опікуна на вигідному становищі і помилки в телеграмі, яку він дістав саме тоді, коли вона приходить до нього у відвідини. Коли директор великого промислового підприємства зателеграфує, щоб йому прислали негайно кухаря і льокая, а замісць цього у телеграфічному уряді, завдяки продувові, вставлять „молоду гарну секретарку" — комедія готова. Не дуже забавляємось ми у тих моментах, коли молодий директор не знає, що робити з молодою секретаркою в однім спальнім переділі; є на це вже готові шаблони і сценаристам, режисерам та акторам нелегко відійти від цих шаблонів. Найвеселіша частина фільми та, в якій урядовець підприємства, разом із кухарем вдоганяють свого шефа від Будапешту до Дальматії. Нова артистка Альма Кар не має якихось особливих прикмет поза пересічною грою і пересічною красою. Дуже добрі комічні типи Звіча, Цвіклінської та Ґерасінського.

ДИВОГЛЯДИ.

ДІВЧИНКА, ЩО ЗНАЄ СВОЄ ПОПЕРЕДНЄ ЖИТТЯ.

В індійськім місті Делі зїхались учені та лікарі, щоб дослідити небуденне явище. 9-літня дівчинка Санті Деві оповідає подробиці про своє попереднє життя. До цих її оповідань спочатку поставились скептично, переконані, що вона вигадує. Тимчасом перевірили, що всі факти подані нею правдиві. Вона з заплющеними очима знайшла дім, в якому ніколи не була і описала всі предмети, що там находяться. Вона передає якнайточніші подробиці з життя зовсім невідомої собі особи, якою вона почувається, якби продовжувала її життя в іншій формі.

РОСІЙСЬКА МОВА В ЛЬОНДОНІ.

Льондонський журналіст Патрік Морфі, правдивий англієць, що змалку навчився по російськи, мав одного дня таку фантазію, що хотів перевірити, чи важко росіянинові, який не знає англійської мови, порозумíватись по російськи. Він зайшов у перший ресторан з самого ранку і сказав по російськи: „Я хочу їсти і пити". Кельнерка зморщила брови і сказала, що не розуміє. „Єсть" (їсти) сказав він. „Коли ви хочете ест („дріжджі" по англійськи), то підіть до пекарні напроти". Журналіст далі говорив по російськи. Тоді кельнерка нахилилась над ним і тихцем сказала по російськи: „Коли ви пяні, то підіть до задньої кімнати, я вам принесу води". І почала дуже тішитись, що зустріла бідного російського емігранта, який не знає англійської мови. Після цього вступив Морфі до першої гостинниці і звернувся по російськи до швейцара. Той пішов до телефону і передав слухальце журналістові. Морфі почув, як хтось говорить по російськи: „Хочете кімнати? Ви росіянин? З російською мовою в Льондоні важко. Сам знаю по собі; я тут стрижій, теж росіянин". На підставі таких дослідів англійський журналіст зробив висновок, що навіть у Льондоні, де так мало є росіян, можна дати собі раду з російською мовою

☦ Посмертні згадки.

Дня 2. травня ц. р. помер **о. Іван Токар**, крилошанин гр.-кат. Митрополичої Капітули і радник гр.-кат. Митрополичої Консисторії у Львові, парох Підгаєць, вислужений підгаєцький декан, б. голова Філії „Просвіти", б. голова Сільського Господаря і член усіх українських товариств і установ у Підгайцях. Перенесення тлінних останків до місцевої церкви відбулося дня 4. травня, відпровадження тіла на місце спочинку до Вишнівчика дня 5. травня. Покійний уродився 1854 р., рукоположений 1877 р. Був знаменитим проповідником і ревним священиком. В. Й. П.!

Дописи.

САМБІР.

Свячене у „Соколі". Одиноке свячене цього року уладило в Самборі Т-во „Сокіл" дня 26. квітня ц. р. у власній домівці при вул. Перемиській. В означеній годині заповнили вщерть гарно прибрану домівку старші і молодші посестри й побратими в числі коло 70 осіб. О. декан Ю. Плешкевич посвятив снідь і почав ці святочні сходини радісним „Христос Воскрес". Голова Т-ва д-р Ю. Рабій поділився з присутніми свяченим яйцем і виголосив палку промову, в якій склав усім побажання всього найкращого та оповів спомини про Великдень між Українськими Січовими Стрільцями. Підчас свяченого присутні співали воскресні і січові пісні. Крім того промовляли ще д-р Княжинський і побр. Филипчак Мик. Д-р Княжинський звернув у своїй промові увагу на значіння сокільства під теперішню хвилину для українського народу. Присутні провели мило час на веселій гутірці так, що жаль було відходити до дому. Свячене залишило гарне враження і переконало старших громадян, що Т-во „Сокіл" у Самборі — це живе товариство з гарними перспективами на будуче і з великим значінням для міста, бо дбає не лише про фізичне, але і про моральне та національне виховання української молоді в Самборі. Слід згадати, що „Сокіл" у Самборі щойно від двох літ завдяки ідейній студентській молоді проявляє діяльність і нині став одним з найрухливіших та найчисленніших товариств у Самборі. Перешкодою в праці Т-ва є недостача власної руханні і спортової площі, як і приладдя до руханки. Але коли праця в Т-ві піде далі так як дотепер і ці перешкоди Т-во незадовго усуне. Свячене закінчилось відспіванням національного гимну.

КАЛУШ.

Дитячі садки. Як минулими роками, так і цього року філія Союзу Українок у Калуші уладила дитячий садок у середмісті (Торговиця), що його веде кваліфікована провідниця садків п. Ґена Корназникова. По деяких селах роблять заходи кружки „Рідної Школи" відкрити садки від червня ц. р.

КОЛОМИЯ.

Передсвяточний ярмарок на дохід Рідної Школи в Коломиї. Заходом Старшини Кружка Р. Ш. відбувся в Коломиї у квітну неділю в салі Каси Ощадности передсвяточний ярмарок, злучений з фантовою льотерією. При українські кооперативи та промислові підприємства, а саме: кооператива „Рідна Школа" і „Суспільний Промисл" у Львові, „Будучність" у Тернополі, далі фірми Альое, Зоря, Сільва і Дендра у Львові, які даром надіслали на ярмарок свої вироби на фанти. На ярмарку уладжено окремі кіоски з відповідними написами, що зробило цим випробам добру рекляму. Ярмарок пройшов з великим моральним, частинно й матеріяльним успіхом, за що Старшина кружка складає щиру подяку вище згаданим нашим фірмам.

ДЕЛЯТИН.

Чому парох не дав шлюбу в неділю? На днях скінчилася перед городським судом у Делятині карна розправа з приватного обвинувачення о. Олександра Луцева, пароха в Микуличині, проти наших гуцулів. Підсудні гуцули жалувалися письменно перед епископом Хомишином, що місцевий парох відмовився дати їм шлюб у неділю, внаслідок чого вони взяли шлюб у Делятині в римо-кат. костелі. На приспорушення епископа Хомишина обвинувачував о. Олександер Луців гуцулів за зневагу тому, що йому закинули підсудні, що він як парох іншим шлюб дає також у неділю, а їм не хоче дати (йшло про шлюб з парадою). Суд допустив доказ правди, внаслідок чого о. Олександер Луців стягнув своє обвинувачення. Замітимо, що о. Олександра Луцева, греко-кат. пароха в Микуличині, заступав адвокат жид, д-р Леопольд Гаммер у Делятині. Наші гуцули боронилися самі.

Пожежа читальні „Просвіти" в Дорі. В ночі з 6. на 7. травня ц. р. згорів гарний будинок читальні „Просвіти" в Дорі, що його придбали гуцули в останніх двох роках. Тому в останнім році дуже оживилося культурно-освітнє життя в тій читальні. Майже кожного дня відбувалися проби читальняного або церковного хору під дир. рад. Кабарівського та проби місцевої гуцульської дутої оркестри під управою п. Палала Гнипюка, яка підготовлялася до сезонових імпрез як фестини, народні свята і на виступ на святі Федьковича в Коломиї. Гарний будинок у гуцульськім стилі, що отсе згорів, положений при головній шосі в самім осередку Дори і був сіллю в очах чужо-національного елементу.

Бійки між гуцулами. Бійки і розбивання голов не минаються по наших гірських селах. Майже кожного дня привозять до Делятина тяжко побитого, пораненого старшого селянина або молодого парубка до місцевого лікаря. Дня 7. ц. м. привезли з Чорних Ослав сел. Шовгенюка, якого по лікарській помочі переслухано під присягою і списано судово-лікарський протокол, після чого відвезли його до шпиталю в Надвірній. Стан побитого дуже поважний так, що грозить небезпека смерти. Винуватців поліція арештувала.

Свячене „Союзу Українок". Заходом кружка „Союзу Українок" у Делятині відбулося спільне свячене дня 3. ц. м. в салях Украінбанку. Зійшлося к. 50 осіб, найповажніших громадян нашого міста, що серед сердечних привітів і побажань та дійсно щирої гутірки провели час від 6. до 12-ої вночі. Свячене поблагословив о. Захарій Золотий, місцевий парох. Опісля голова „Союзу Українок" п. Навроцька короткою промовою привитала гостей і членів Т-ва. Підчас свяченого співав мужеський і дівочий хор читальні „Просвіти" в Делятині великодні та народні пісні. Слід підкреслити, що це одна з дальших удатних імпрез „Союзу Українок", який в останнім часі розвинув живу акцію над зміцненням товариського життя та над піднесенням освіти своїх членів. Ю.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Улас Самчук: **ВОЛИНЬ.** I. частина. Куди тече та річка II. видання книжкове, IV. чергове. Львів, 1936. Стор. 215 вел. 8°. Ціна нового видання I. тому „Волині" 4.30 зл.

Ярослав Рудницький: **НАРОСТКИ -ИЩЕ, -ИСЬКО, -СЬКО В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ.** Праці Українського Наук. Інституту у Варшаві. Варшава, 1935. Стор. 63, вел. 8°.

Володимир Лопушанський: **САДОК ВИШНЕВИЙ КОЛО ХАТИ.** I. частина. **Чорна колиска.** Пєса на 1 дію. Театр. бібліотека Вид. „Українська Культура". II. випуск. Львів 1936. стор. 23, 8°.

ЖУРНАЛИ:

НАША ШКОЛА. Педагогічний часопис. Ужгород, квітень 1936. Р. II., ч. 4.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛИКА, економічно-суспільний місячник. Львів, травень 1936. Р. IX. Ч. 5. — Зміст: На окраю днів. — Б. Гелайчук: Картелі. — П. Папієнко: Недоля наших митарських кооператив. — В. Шептак: Споживча кооперація у Франції. — Н. Н.: Сільськогосподарський кооперативний рух у Франції. — С. Бородаєвський: Загальний Союз Болгарських сільськогосподарських кооператив. — В. Тотоміянц: Кооперативний огляд за 1935 рік. — Реферати книжок. — Господарська хроніка. — Останні вісти. — Додаток: М. І. Туган-Барановський: Кооперація, її суспільно-економічна природа і мета.

ПОЛІТИЧНИЙ ІНФОРМАЦІЙНИЙ БЮЛЕТЕНЬ. — Львів, березень 1936. Р. III. Ч. 5.

МОЛОДА УКРАЇНА, місячник незалежної думки. — Париж, квітень-травень 1936. Р. II. Ч. 4-5.

НОТИ.

Й. Кишакевич: **ДО МОРЯ.** Мішаний або мужеський хор з фортепіяном. Музичні твори Й. Кишакевича. С. II. Ч. 16. Львів. Ціна 3 зол.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Молодий Театр „Заграва"

Рава Руська:
9. V. Святе полум'я
10. V. Голгота

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича

Миколаїв н/Дн.
9. V. Дівча з Маслосоюзу
Розвадів:
10. V. Отаман Пісня
Миколаїв н/Дн.:
11. V. Дівча з Маслосоюзу.
12. V. Ніжна теща.
13. V. Лев з Абісинії.
14. V. Інваліди.
15. V. Спадкоємець.
16. V. Отаман пісня.
17. V. Гори говорять.

Великий Театр:

Субота, 9. V. год. 8 веч. Аб. 16. „Неоправдана година".

Неділя, 10. V. год. 3.30. Ціни найнижчі. Аб. 11. „Графіка пані генералової"; год. 8. веч. Аб. 16. „Неоправдана година."

Театр Ріжнородностей:

Субота, 9. V. год. 7. веч. Виступи „Цирулика" З Передідкою; год. 9. веч. Виступи „Цирулика" З Передідкою.

Неділя, 10. V. год. 7. веч. Виступи „Цирулика" З Передідкою; год. 9. веч. Виступи „Цирулика" З Передідкою.

Кіна.

АПОЛЬО: „Мазур" з Подею Негрі.
АТЛЯНТИК: „Пан Твардовський".
ВАНДА: „Дон Жуан", „Зов диких".
ГРАЖИНА: „Бенгалі".
КАСИНО: „Дівча з постерестанте".
КОЛИСЕЙ: „Велика княжна та готельний хлопець" і ревія.
КОПЕРНИК: „Панове в циліндрах".
МАРУСЕНЬКА: „Осудженець" кольорова гротеска. „Почта папуг".
МЕТРО: „Велика княжна Олександра" і комедія з Бастером Кітоном.
МІРАЖ: „Жид, вічний скиталець" („Агасвер") із Конр. Фаідтом.
МУЗА: „Петербурські ночі".
ПАН: „Забута людина" і „Нічна стежа".
ПАКС: „Недокінчена симфонія".
ПАЛЯС: „Петро Ібетсон".
РАЙ: „Для тебе співаю" (Кепура)
СВІТ: „Дівча з Будапешту".
СТИЛЬОВЕ: „Фолі Бержер" із Морісом Шевальє і ревія „Травень у цвітті".
ТОН: „Кабінет воскових фігур".
УТІХА: „Невидний промінь" і ревія.
ХИМЕРА: „Таємна жінка".

Фотоплястікон.

(пл. Марійська 5.)

Рим.

Закордонне радіо.

Субота, 9. травня 1936.

Відень (506,8) 15.35 Концерт хору, 19.25 „Гейша" оп. Джонса, 22.10 Арії відсп. К. Бави (тенор), **Братислава** (298,8) 17.40 „Тисяча метрів кохання" оп. Душіка-Галюжицького, **Кошиці** (259,1) 17.25 Китиця словацьких пісень, діточий хор, 18.00 Для Закарпаття, хор, мандоліни, 19.15 Трансм. з Водовиця — сільські хори й орх., **Мор. Острава** (869,5) 20.40 „Наша кохана пані" оп. Айзлера, **Прага** (470.2) 12.35 Легка музика, 17.55 Радіово-муз. авд. Свята Матери, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 20.00 Опера, **Білгород** (437,3) 13.15 Концерт хору, 16.20 Популярна музика, 19.50 Спів, **Берлін** (356,7) 16.00 Весела програма, хор, солісти, орх., 20.10 Веселий нар. вечір, **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.00, 17.15 Музика, 15.10 Дівчата співають, 18.00 Нар. танки й пісні, сопран, барит., 19.00 Капеля Лівшакова, **Мінхен** (405,4) 15.30 Діти співають, 18.00 Дута орх., 19.40 Скерцо е-моль Бранса, форт., 20.10 Вес. вечір, **Москва** (17.4) 19.00 Бородінові твори, 20.00 „Маєва ніч" оп. Римського-Корсакова, **Будапешт** (549,5) 12.05 Циг. музика, 17.20 Концерт, 18.05 Форт. ресітааь, 22.05 Циг. музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Розр. концерт, 20.35 Симф. концерт, 22.00 Концерт хору базиліки, **Рим** (420,8) 13.10, 16.50 Легка музика, 20.35 Опера.

Неділя, 10. травня 1936.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, 15.30 Секстет на смичкову музику, спів, 17.45 „Для серця та для вуха" розр. концерт, 22.20 Гегерові твори, **Братислава** (298,8) 10.35 Мати у словацькім пісні й поезії, 19.05 Словацькі нар. пісні, **Кошиці** (259,1) 18.00 Для Закарпаття, рум. діточий хор, **Прага** (470,2) 8.30 Орган. ресітааь, 9.30, 11.00 Концерт, 11.05 Сметанин фестіваль, **Париж** (1648) 11.05, 13.00, 14.45 Концерт, 17.05 Легка музика, 20.45 Вечір присвячений Жанні Д'Арк, **Білгород** (437,3) 11.50 Концерт, 17.00 Легка музика, **Берлін** (356,7) 10.20, 12.00 Музика, 19.00 Веселі рад. образці, **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.45 Фантазія на орг. Бурацера, 14.50 Звуки пусти, циг. музика, 23.15 Скандинавська музика, **Мінхен** (405,4) 13.00 Орх. концерт, 14.45 Година пісень, 18.00 Про дітей, словно-муз. авд., **Будапешт** (549,5) 14.00 Циг. музика, 19.30 Сольо на тароґаті, 20.20 Орх. концерт, **Мілано** (368,6) 12.15 Скрипка, 20.35 Концерт військ. орх., 21.15 Комедія, 22.00 Віольонч. ресітааь, **Рим** (420,8) 17.00 Легка музика, 20.40 „Мужика" оп. Валенте й Таліяфері.

Львівське радіо.

Субота, 9. травня 1936.

6.30, 7.40 Раншня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Огляд видань, 12.25 „Коли цвітуть фіялки" концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 Концерт бажань, 14.30 Стилеві танки з гр. пл., 15.00 „Мати-китайка" вимок із повісти „Сповідь китайки" Перль Бака, 15.15 Польська морська торговля, 15.20 Біржа, 15.30 Сальон. квартет, 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Для дітей: „Три свинки" в опр. Мар. Гемара, 16.45 Вся Польща співає, 17.50 Як починати культурну працю (Говоримо про провінцію), 18.00 Концерт солістів — музика, спів, 18.30 Сільська рерум, 18.35 Легка музика з гр. пл., 19.00 З історичного варстату у Львові, 19.10 Програма на завтра, 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.39 Спортові вістки, 19.45 Актуальна гутірка, 20.00 Муз. мозаїка — муз., спів, 20.45 Вечірній денник, 20.55 Із сучасної Польщі, 21.00 „Вильно — миле місто", 21.30 „Весела Сирена" в опр. М. Гемара, 22.00 Симф. концерт, орх., форт, 23.05 Танкова музика в вик. орх.

Неділя, 10. травня 1936.

9.00 Раншня авдиція, 10.55 Од. симфонічні фрагменти з гр. пл., 11.25 Під бандерою корабля „Баторій" муз. авд., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Театр. огляд, 12.15 Музичний поранок; у перерві ок. 13.00 год. „Пагота" фрагм. із повісти Г. Наглерової „Правди и інші", 14.00 Рекл. концерт, 14.15 Бах: Прелюдія е-моль із гр. пл., 14.20 Концерт із нагоди 350-ліття Ставропигійського Інституту у Львові, 15.00 Огляд ринків ріжних продуктів, 15.15 Громадянин і його роля в державі, 15.25 Легка музика з гр. пл., 15.45 Літня пожива інвентаря, 16.00 Танки в вик. мандолиністів, 16.15 Мельодії з оперет і звуковиків у вик. М. Карвовської, 16.45 Програма на завтра, 16.15 Театр Уяви: „Ірідіон" З. Красінського, 17.45 Літер. новини, 18.00 Підвечірок при мікрофоні, орхестра, солісти, 20.00 Фрагм. концерту з театру в Гдині, 20.45 Виїмки з творів Й. Пілсудського, 20.50 Вечірній денник, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.30 Відпустка на воді, 21.45, 21.46 Спортові вістки, 22.00 Трансм. з важкоатлет. метчу Варшава-Кенігсберг, 22.15 Концерт орх., пісоньки, 23.05 Танкова музика.

ХОЧЕТЕ ДОБРЕ ПРОДАТИ

СВОЮ РЕАЛЬНІСТЬ

АБО ЇЇ ЗАМІНЯТИ?

ДАЙТЕ ОГОЛОШЕНЯ ДО

НАШОГО ЩОДЕННИКА

Гарні й дешеві книжки

Видавничої Спілки „Діло"

	ціна	почтова пересилка
Д-р Василь Маковський: **Ґмінд**	2.00 зол.	2.50
Др. Е. Олесницький: **Сторінки з мого життя I.—II.**	2·80 „	0·50
Мих. Галущинський: **З Українськими Січ. Стрільцями**	1·90 „	0·30
Евген Чикаленко: **Спогади Частина I. II. III.**	4·50 „	0·50
Окрема частина по зол 1·50		
Ірина Вільде: **Химерне серце**	1·50 „	0·30
Василь Софронів: **Липкава отрута**	1·40 „	0·30
Ст. Левинський: **З японського дому**	1·50 „	0·30
М. Рудницький: **Між ідеєю і формою**	1·50 „	0·30
Е. Бронте: **Буревархи,** переклав М. Рудницький	(вичерпане)	
Проспер Меріме: **Блакитна кімната та інші оповідання,** переклав Василь Софронів	0·35 „ / 1·50 „	0·25 / 0·30
Альфонс Доде: **Маціцький,** із французької мови переклав М. Рудницький	1·00 „	0·30
Володимир Островський: **Сміх землі**	0·30 „	0·15
Микола Матіїв Мельник: **Крізь дим і згар**	0·50 „	0·15
Гордій Брасюк: **Веселуги**	0·50 „	0·15
Михайло Возняк: **Шевченко і княжна Рєпніна**	0·80 „	0·15
Михайло Возняк: **Белей і Кониський**	0·50 „	0·15
Др. Ст. Баран: **Новий самоуправний закон**	0·80 „	0·15

Дістати можна у Видавничій Спілці **„Діло", Львів, Ринок 10** та у всіх книгарнях.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

Девізи

Бельгія 90.30, 90.48, 90.12, Берлін 213.45, 213.98, 213.94, Данціг прод.—купно. 100.20, 99.80, Амстердам 360.75, 361.47, 369.03, Копенгага 117.90, 118.19, 117.61, Льондон 26.40, 26.47, 26.33, Н. Йорк 5.31 і 5/8, 5.32 і 7/8, 5.30 і 3/8, Ню Йорк кабель 5.31 і 7/8, 5.33 і 1/8, 5.30 і 5/8, Осльо 132.60, 132.63 132.27, Париж 35.11, 35.06, 34.94, Прага 21.99, 22.05, 21.95, Стокгольм 136.10, 136.43, 135.77, Ціріх 172.75, 173.09, 172.41, Відень прод. — купно 100, 99.60, Мілано продаж — купно 42.30, 41.80, Гельсінки прод. — купно 11.65, 11.59, Мадрид 72.58, 72.73, 72.43, Монтреаль продаж — купно 5.29 і 1/4, 5.26 і 3/4 переважно сильніша.

Акції

Банк Польський 101.75, Ліліпоп 10.50—11—11.65, Страховичі 36—35.25—35.50.

Папери.

3-прц. інвест. 2 ем. 65, серії 70, 5-прц. конверс. 54, 6-проц. дол. 78, 4-проц. прем. дол. 48.50—48.25, 7 стаб. 62.25—63— ост. дрібні.

Заставні листи: 4½% дол. Т. К. З. 41—43, 5% дол. Б. Г. 52—53, 4½ Зл. Б. Г. 39—40, 4½% Зол. Б. Г. 42.50—43.50, 4½% Ком. 51—52.

Преміівки: Доларівки 48—49.50, Інвестиційні 64—65.

Збіже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	19.5 —19.75
Пшениця зб.	19.00—19.25
Жито Стандарт I.	13.00—13.25
Жито Стандарт II.	12.75—13.00
Вика темна	18.25—18.75
Вика сіра	17.25—17.75
Гречка на жниво	14.75—15.00
Гречка паст.	13.25—14.00
Мука пш. ґат. I. витяг.	34.00—34.50
Мука пш. ґат. I А	33.00—33.50
Мука пш. ґат. I Б	32.00—32.50
Мука пш. ґат. I Ц	30.50—31.00
Мука пш. ґат. I Д	28.50—29.00
Мука пш. ґат. II А	28.00—28.50
Мука пш. ґат. II Б	27.50—28.00
Мука пш. ґат. II. Ц	27.25—28.00
Мука пш. ґат. II Д	26.00—26.50
Мука пш. ґат. II Е	25.00—25.50
Мука пш. ґат. II Ф	23.50—24.00
Мука пш. ґат. II Г	21.00—21.50
Мука пш. ґат. III А	16.50—17.00
Мука пш. ґат. III Б	16.50—17.00
Мука пш. паст.	13.50—14.00
Мука пш. разова до 0 - 95 прц.	23.50—24.00
Мука жит. вит. 0—30 прц.	23.50—23.75
Мука жит. ґат. I 0—50 прц.	220.0—22.75
Мука жит. ґат. I 0—65 прц.	20.00—20.75
Мука жит. ґат. II 50—65 прц.	14.75—15.25
Мука жит. раз. до 0—95 прц.	16.25—16.75
Мука житня посл. понад 65%	11.75—12.25

Інші курси без змін.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 8-го травня ц. р. кооперативам платив за: льоко Львів

1 кг. масла десер. . . . . . 2.35 зол.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.40 „
1 кг. масла експорт. включно з експортовим опакуванням дає зачет . . . . . . 2.40 „
1 л. молока . . . . . . 0·15 „
1 к. яєць . . . . . . 2.65 „

Тенденція на масло і на молоко сильна, на яйця знижкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 8. V. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвір'я птахорізарні „М. С." у Львові, (вл. Більчевського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1.10 зол.
Курята молоді товсті 1. кл. 1.60 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Дня 19. IV. відбулася збірка на ціли Тов. Охорони Дітей і опіки над молоддю, яка принесла 324.89 зол. Виділ дякує щиро всім збірщикам і також жертводавцям.

На Рідну Школу зложила п. Марія Стадницька, Бобятин 1 зол.

Для „Юлії" зложив п. Сениця з Сітихова 5 зол.

МЕШКАННЯ

ТРИ ГАРНІ великі покої кухня повний комфорт, при трамваю, Війтівська 2 р. Личаківської. 1—5

РІЖНІ

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, коміс, заміна Автоспорт. Львів, Словацького. 1904а 10-1

В ГАРНІЙ гірській місцевості (місто повітове недалеко Станиславова) можна обняти канцелярію по лікарю, з виробленою клієнтелею і з новочасною лікарською обстановою як рентген, кварцова лямпа і т. п. на догідних умовах. Негайні оферти до Адміністрації під „Добре місце". 2087

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО

Спогади I. II. і III. часть

Ціна 4·50 зол., з почт. перес. 5·— зол.
Окрема частина по 1·50 зол.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.